

Allerheiligen 2021

overweging

bij mij thuis staat een doos vol met bidprentjes. En af en toe haal ik die wel eens tevoorschijn en kijk en lees wat er geschreven staat. Dan lijkt het vaak of al die overledenen heiligen zijn. En misschien is dat ook wel zo. Als we het begrip 'heilige' wat beter bekijken. Een heilige is immers iemand die 'heil brengt', die 'heel maakt'. En wie een dierbare verloren is, is iemand kwijt die voor hem heilzaam was, die hem 'heel maakte'. Wij hebben hier in de parochie ook van mensen afscheid moeten nemen; we hebben hun namen genoemd en een kaars voor hen aangestoken. En vast zijn er in uw eigen familie en omgeving nog andere dierbare familieleden, vrienden, kennissen of buurtgenoten overleden, wier heengaan u geraakt heeft. Vanwege een persoonlijke band met de overledene of vanwege het verdriet dat u bij de nabestaanden ziet. En ik heb geleerd dat de beste troost het ophalen van herinneringen is, het vertellen van of luisteren naar goede herinneringen, het vertellen van wat hij of zij voor jou heeft betekent, waarin hij of zij voor jou heilzaam was. Dat maakt het gemis niet minder, maar kan wel troostend zijn, op den duur.... . Door je de mooie momenten te herinneren, momenten van 'heelheid', 'heilige momenten' die je met elkaar beleefd hebt, blijven mensen voortleven, ja zelfs heilzaam aanwezig.

We vieren vandaag Allerheiligen/ Allerzielen. Een gedenkdag voor mensen die heilig waren, die heilzaam waren voor mensen, zelfs over de dood heen. Een gedenkdag voor mensen, ook van nu, die anderen 'heel' maakten omdat ze *anderen* gelukkig maakten

Ik wil u daar eerst een verhaaltje vertellen over een heilige rabbi.

De bewoners van een Pools dorpje spraken met trots over hun rabbi, die zij als een heilige beschouwden. Het verhaal verspreidde zich dat de rabbi elke morgen bij zijn ochtendgebed ten hemel steeg om zich met God zelf te onderhouden.

De bewoners van het naburige dorp wilden dit verhaal echter niet geloven en stuurden een spion om dit uit te zoeken. De volgende morgen verschool deze man zich dan ook bij het huis van de rabbi. Toe de achterdeur van het huis stilletjes openging en de rabbi, gehuld in een oude jas op weg ging, volgde hij hem naar het bos. Hij zag hoe de rabbi aanklopte bij een vervallen hut een arme, zieke vrouw de deur opende. De rabbi ging binnen en kwam even later weer naar buiten met een bijl in de hand en verdween in het bos. Na een tijdje bracht hij een grote bos hout naar binnen om het vuur in de haard aan te steken. Korte tijd later ging de rabbi stilletjes weer naar huis.

Toen de spion dit zag, keerde hij beschaamd terug naar zijn nieuwsgierige dorpsgenoten.

"En?, zeiden ze, "is de rabbi werkelijk ten hemel gestegen"?"

Ja, antwoordde de man. Het klopt. Hij was zelfs nog hoger dan de hemel...."

Dat zijn dus heiligen: mensen die stil en onopvallend klaar staan voor anderen: voor wie arm zijn, bedroefd zijn, mensen die gerechtigheid nastreven, die vrede willen stichten, die vervolgd worden of uitgescholden.... Kortom: heilig zijn zij die liefhebben, die opkomen voor een ander, voor de schepping, die protesteren tegen onrecht.

Heilig en heelmakend zijn ook zij die een ander de ruimte geven om zichzelf te zijn, om te groeien, om fouten te maken en opnieuw te beginnen....

En dat sluit aan bij wat Jezus wil zeggen in het evangelie vandaag:

Je bent een gelukkig mens, als je niet méér wilt hebben en zijn dan je aankunt, als je wat voor een ander overhebt, als je mee werkt aan Gods wereld, een mooie wereld voor iedereen.

Mensen die ook 'eenvoudigweg' goede dingen doen; eenvoudige mensen die iets laten oplichten van God, van wie God is.

En wij? Zijn wij dat? Kan ik zeggen: ik ben gelukkig wanneer hij/zij gelukkig is? En ook wanneer die hij of zij niet mijn familie, mijn vrienden of kennissen zijn, ja zelfs wanneer die hij of zij mijn 'vijand' is?

Kan van ons gezegd worden: gelukkig die barmhartig is, vergevingsgezind, vredelievend en werkend aan gerechtigheid?

Kan ik zeggen: ik ben een goede rentmeester? Kan van ons gezegd worden: gelukkig die niet meer van de natuur neemt dan hij nodig heeft? Gelukkig die niet méér koopt dan hij nodig heeft? Gelukkig die de schepping als een geschenk van God waardeert en behandelt?

Ik hoop dat ik af en toe kan zeggen:

dat ik zo leef, dat ik steeds magnifieker tot mijn recht kom

Dat ik zo besta dat steeds meer mensen zich mogen nestelen in mijn aandacht

Dat ik zo ouder wordt dat steeds meer mensen zich aan mij mogen warmen

Dat ik zo steeds meer uitgroeit tot 'kind, zoals God mij bedoeld heeft'

Als wij zo de Schrift kunnen lezen, als een boek dat ons gelukkig kan maken en ons helpt anderen gelukkig te maken: dat is pas echt evangelie, echt een 'Goede Boodschap' voor alles en iedereen.

Amen.

lezing (1 Joh., 3, 1-3)

De eerste lezing is uit *de eerste brief van de apostel Johannes, aangevuld met een tekst van Hans Bouma. Johannes schrijft:*

Vrienden, hoe groot is de liefde die de Vader ons betoond heeft!

Wij worden kinderen van God genoemd, en we zijn het ook.

De wereld kent ons niet, omdat zij Hem niet heeft erkend.

En met de woorden van Hans Bouma zijn we kinderen van God als we:

Zo leven

dat je steeds magnifieker

tot je recht komt,

zienderogend toeneemt in kwaliteit,

steeds volgroeider wordt,

steeds vollediger.

Zo bestaan

dat je aan steeds meer leven

huisvesting verleent,

dat steeds meer mensen

zich mogen nestelen in je aandacht.

Zo ouder worden

dat je steeds minder eenzaam wordt,

dat je steeds meer mensen herbergt,

mensen die zich aan jou mogen verwarmen,

mensen die jou voltooiën.

Evangelie (Mt., 5, 1-12a): de 10 zaligsprekingen.